

Στὴν Ἀγγλίαν ὄχι μόνον χειροκροτοῦν, ἀλλὰ προσφέρουν καὶ λουλούδια καὶ φρούτα.

Ἡ Πάττη τὴν ἡμέραν τῆς εὐεργετικῆς τῆς παραστάσεως ἔλαθεν ὡς δῶρον ἓνα μεγάλον καλὰ χωρισμένον σὲ δύο μέρη· τὸ ἓνα ἦτο γεμάτον διάφορα σπάνια λουλούδια καὶ τὸ ἄλλο γεμάτον διάφορα φρούτα. «Θέτω πρὸ τῶν ποδῶν σας τὸ προϊόν τῶν θερμοκηπίων καὶ τοῦ κήπου μου, τῆς ἔγραφεν ὁ δωρητής, μὲ τὸ παράπονον, ποῦ δὲν μπορῶ νὰ θέσω σ' αὐτὴν τὴν θέσιν τὰ θερμοκήπια τὸν κήπον καὶ... τὸν νοικοκυρὸν μαζί.»

Ἔμεις; κἀμνημεν ὅλκ. Ἀπόδειξις ἡ πρόσφατος παράστασις τοῦ ζακωσμένου κόντε. Ὅχι ὑπερβολή, μὰ τὸ σύνολον τῆς σκηνῆς μὲ τὸν διάκοσμον, ποῦ τῆς δίδουν αἱ ἐνδείξεις θαυμασμοῦ (τὰ δῶρα ἐννοῶ) τῶν θεατῶν, μοιάζει τὴν ζωγραφιά, δὲν ξέρω ἂν τὴν εἶδατε ὅλοι, ποῦ παριστάνει τὸ ὄνειρον τοῦ Δὸν Κισώτου.

Θᾶνε λιγάνι τῶναιρο τοῦ Κόντε, γιὰ τὶ οἱ ὄρνιθες οἱ σαλάτες καὶ τ' ἄλλα τέτοια συντελοῦν ἀρκετὰ στὸν γενικὸν διάκοσμον.

Καὶ τώρα ἀβραὶ δεσποινίδες, γιὰ τὶ εἰσεῖς τὸ περισσότερο θεοποιεῖτε τὸν Ὀνέ, τί θὰ τοῦ ἐτοιμάσετε ὡς δῶρον;

Τὸ μάθατε, ποῦ ἔγινε δικαστής:

Ἀλλοίμονον ὅμως ἂν κρίνῃ τὸν κόσμον, ὅπως τὸν ξέρει...

Ποσάκις δὲν ἀρνείται ὁ ἄνθρωπος νὰ 'διῇ μέσ' τὴν καρδίαν του, ἐπειδὴ φοβεῖται τὴν ἀλήθειαν!

Εἶνε ἡμέρες, ποῦ κρύβει κανεὶς τὸ πάθος του ἀπὸ τὸν ἴδιον ἐαυτὸ του μὲ περισσοτέραν φροντίδα, ἢ ὅσην θὰ κατέβαλε διὰ νὰ τὸ κρύψῃ ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

Abbé Prévost.

Τί εἶναι ἡ φιλία μετὰ τὸν ἔρωτα; Μιὰ πανσέληνος ὅστερ' ἀπὸ τὸ ἐκθαμβωτικὸ φῶς τοῦ ἡλίου.

O. de Parissis.

Ἐν τῷ ξενοδοχείῳ

— Μικρὲ, αὐτὴ ἡ μερίδα ποῦ μοῦ ἔφερες εἶνε ψητὸ ἀλλὰ Ρέτγκεν;

— Τί ἐννοεῖ ὁ Κύριος;

— Ἐννοῶ ὅτι σ' αὐτὸ τὸ ψητὸ βλέπω κόκκαλα, μὰ δὲν βλέπω διόλου κρέας.

Ἄκρον ἄωτον ἀφηρημάδας. — Ἐπιστρέφει νύκτα βροχεράν, στὸ σπίτι του. Βάζει τὴν ὑπρέλλα του νὰ πλαγιάσῃ στὸ κρεβάτι, καὶ ὁ ἴδιος στέκεται στὸ σκαλοκέφαλον νὰ... στεγνώσῃ.

Γ. Ι. Κάρ.

Τὴν προσεχῇ τρίτην, 26 Μαρτίου, παρουσιάζεται διὰ δευτέραν φοράν, εἰς τὸ θέατρον τῶν Μνηματακίων ἐνώπιον τοῦ δημοσίου ὁ εὐέλπης Ἑλληνικὸς Μελοδραματικὸς θίασος, διευθυνόμενος ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ μουσικοῦ μας κ. Στ. Ξύνδα. Ὁ ἐγγύριος καθημερινὸς τύπος ἔχει ῥέτισεν εὐχαρίστως τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐμφάνισιν ἐν Ταταούλοις. Δὲν ἀμφισβόλλομεν ὅτι καὶ κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην παράστασιν, καθ' ἣν ἐπαναληφθήσεται ἡ ἀ' προᾶξις τοῦ «Ὑποληψίου Βουλευτοῦ» τὸ «Φίλημα» μὲ μουσικὴν Στεφάνου Ξύνδα, καὶ διὰ πρώτην φοράν τὸ γαλλικὸν κωμειδύλλιον «οἱ Καρβουνιάριδες» κατὰ μετὰφρασιν τοῦ κ. Κ. Μπέλλα, θὰ ἀρῶσιν εἰς τὸν δημοσίον, θὰ τέρψῃ, θὰ εὐχαριστήσῃ, διότι εἶνε διψασμένον, γιὰ λίγη μουσικὴ ἑλληνική. Δοιπὸν, τὴν τρίτην βράδην εἰς τὰ Μνηματάκια.

Ἀλληλογραφία.

Καμέλιαν ἐνταῦθα. — Ὁ Παλαμᾶς ἐγεννήθη στὴ Μεσολόγγιν· ὁ Ξενοπούλος στὴν Πόλιν μας, ἂν καὶ δὲν τὰν ἀρέσει πούθενά, ἔσως ἀπὸ πολλὴ ἀγάπη στὴ Ζάκυνθον, τὴ δευτέραν πατρίδα του. Θὰ φροντίσω νὰ μάθω καὶ διὰ τοὺς ἄλλους. Καὶ ὁ Δροσίνης, ποῦ τόσῳ τὸν καταλαβαίνετε, εἶνε Μεσολογγίτης. Ὁ Ἀννίνος ἐγεννήθη στὴ Ἀργιστολί - 1852.

Μ. Κ. ἐνταῦθα. — Νομίζω ὅτι ὁ «κύριος καὶ ὁ ἐργάτης» εἶνε τὸ τελευταῖον ἔργον τοῦ Τολστόη· εὐχομαι καὶ πιστεύω, νὰ μὴ μείνῃ τὸ τελευταῖον.

κ. Κ. Πυργον. — Δὲν ἀπηντήσατε εἰς τὰς δύο ἐπιστολάς μας· τὰ φύλλα στέλλονται· ἀναμένομεν εἰδήσεις σας.

Μαργαρίταν ἐνταῦθα. — Ἀλήθεια, εἴσθε λουλοῦδι ἀνοιξιότικο δηλ. τῆς ἐποχῆς, ἀλλ' αἱ ιδέαι σας παλαιαί, πολὺ περασμένης ἐποχῆς· καὶ μὲ τί κύρος ποῦ μιλεῖτε ὑπὲρ τῆς καθαρυνύσεως! μὲ τί πεποίθησιν! ὅπως διόλου ἐναντίον τοῦ ψευδονύμου σας, τὸ ὅποτον σῆμαίνει ἀμφισβολίζν.

κ. Δ. Α. Π. Παράμυθ. — Εἰς τὴν ἐπιστολήν σας ἀπαντήσαμεν εἰς «ἀλληλογραφίαν» 6 φυλλαδίου. Περιμένομεν ἀπάντησιν.

κ. Ληὸν Κ. Ἐνταῦθα. — Συνδρομητὴν μας ὑπὸ τοιοῦτον ὄνομα δὲν γνωρίζομεν· ὑποθέτομεν ὅτι εἶναι ψευδώνυμον καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ γνωρίζομεν τὸ ὄνομά σας· τότε σᾶς λέγομεν καὶ γιὰ τὸν «Γιώργη» σας.

κ. Π. Ζητ. Ἀθήνας. — Ἐπιστολήν σας ἐλάβομεν ὄχι ὁμως καὶ τίς Γραμμές. Θὰ σᾶς ἀπαντήσωμεν ἰδιαιτέρως λίαν προσεχῶς· ἐν τῷ μεταξύ σᾶς εὐχαριστοῦμεν πολὺ, πολὺ.

κ. Γιάννην Κ. Ἀθήνας. — Ἐλάβομεν ἐπιστολήν μας· δὲν ἠδύκαίρησάμεν νὰ σᾶς ἀπαντήσωμεν· προσεχῶς.

κ. Ι. Δ. Γ. Ἐνταῦθα. — Σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ λάβετε τὸν κόπον νὰ περάσετε ἀπὸ τὸ γραφεῖον μας.